

4 Не ли нематъ развѣмъ снѣмъ които сторѣватъ беззаконїето, които поаждаватъ людѣте Мои, както гаденѣ хлѣвно? Бога не повикаха.

5 Тамш се убоаха страхъ, (гдѣто) не вѣ страхъ: защото Богъ распрѣсна костите на-снѣмъ които се располагатъ за кой на теке: посрамиръ си (ги), защото Богъ ги е презрѣлъ.

6 Кой ли ще даде изъ Сїонъ спасенїе на Израилъ? Когато Богъ върне людѣте Свои ѿ ровство, ще са радѣва Іаковъ, ще са весели Израилъ.

ПСАЛОМЪ ІІГ.

(Давидъ се моли Богу за да го учува отъ оныя които искаха смъртьта му.)

За първыятъ пѣвецъ надъ Негинодъ. Масхилъ Давидовъ, когато дейдоха Зифееве, та рекоха на Саула: не (е) ли скрїенъ Давидъ у насъ?

БОЖЕ спаси ма во името Твое, и въ силата Твоя сди ме.

2 Боже послѣшай моленїето мое: чѣй рѣчите, на-устата ми.

3 Защото се чѣждинцы вдигнаха на мене, и насилници трѣсатъ дѣшата ми: не представиха Бога предъ себеси. Дїаѣалма.

4 Это, Богъ ми помага: Господь (е) заеднш сосъ снѣмъ които подкрѣпаватъ дѣшата ми.

5 Ще шкърне злое върхъ непрїателиа мои: истреки ги споредъ истината Твоя.

6 Сампроизволивъ ще Ти принесемъ жертвѣ: ще славословимъ името Твое, Господи, защото (е) благо.

7 Защото изъ всякое утѣшенїе избавилъ си ме, и омото ми видѣ (отмѣщенїето) върхъ враговете мои.